

Ierusalimul ca loc de venerare

Când vorbește despre sfânta cetate a Ierusalimului, Vechiul Testament folosește denumirile: „Ierusalim”, „Sion”, „Cetatea lui David”, „Cetatea lui Dumnezeu”, „Salem” (care înseamnă „pace”), Ievous (de la cuvântul „Ievousaios”, care este numele primului locuitor al orașului), „Kadytis”, „Elia Capitolina”, „Sfânta Cetate” etc. Numele „Ierusalim” datează din epoca împăratului David și înseamnă „cetatea păcii”. În această cetate a biruit Creștinismul în secolul IV, prin numeroasele biserici creștine pe care Sfânta Elena și Sfântul Constantin le-au construit. Această sfântă cetate, cu o istorie de peste 3000 de ani, constituie un centru religios de venerare, prin cele trei religii monoteiste: Creștinismul, având drept centru Biserica Învierii, Iudaismul, cu Zidul plângerii, și Islamul, cu moschea lui Omar și a lui El-Aqsa.

Ierusalimul este împărțit în două părți: noua cetate și vechea cetate. Vechea cetate este înconjurată de un zid care a fost construit de sultanul Suleiman Kanuni în anul 1542 d.Hr. Vechea cetate comunică cu cea nouă prin opt porți:

1. *Poarta lui David* sau *Poarta Iaffa*, aflată în partea de vest a cetății. La poartă se află un turn zidit de cruciați peste care musulmanii au adăugat un minaret. Potrivit tradiției, aici se afla și palatul lui David.
2. *Poarta nouă*, aflată în partea de nord a zidului.
3. *Poarta Sfântului Sion*, aflată pe dealul Sion.
4. *Poarta Damascului*, aflată în partea de vest a zidului.
5. *Poarta lui Irod*, aflată în partea de sud-vest a zidului.
6. *Poarta Ghetsimani* sau *a Sfântului Ștefan* sau *a leilor*, aflată în partea de est a zidului, vizavi de Muntele Eleon. La mică distanță de această poartă a fost ucis cu pietre întâiul mucenic Ștefan. Se mai

numește și „Poarte leilor” datorită leilor care se află de-a dreapta și de-a stânga porții.

7. *Poarta Africanilor*, aflată în partea de sud a zidului.

8. *Poarta de aur*, aflată în partea de est a orașului. Este cea mai veche poartă. Prin aceasta a trecut Hristos călare pe asin atunci când a intrat în Ierusalim, precum și împăratul Iraclios, în 629 d.Hr., când a adus Cinstita Cruce pe care o furaseră perșii în incursiunea lor. Apoi poarta a fost închisă și se deschidea doar o dată pe an, în Duminica Floriilor, când Patriarhul trecea pe acolo, în amintirea intrării lui Hristos în Ierusalim. Această poartă a fost închisă de Omar Hattap, deoarece se considera că este de prisos, dar și pentru siguranța orașului. Tradiția spune că poarta se va deschide iar la A Doua Venire a lui Hristos. Astăzi, de vreme ce este închisă, se numește, în partea exterioară, „Poarta pocăinței” și în partea interioară „Poarta milei”.

În vechea cetate se află cartierul creștin, cel armean, cel musulman și cel evreiesc.